

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: J. S.
zastoupena JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem sídlem 733 01
Karviná – Fryštát, Masarykovo náměstí 91/28

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2024 č. j. X, ve věci ukončení dočasné
pracovní neschopnosti

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2024 č. j. X **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 9 280,70 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 10. 1. 2024 o ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně, vzniklé dne 19. 12. 2023, a to ke dni 10. 1. 2024 a uvedené rozhodnutí potvrdila.
2. Žalobkyně namítala, že léčba jejího zranění, které utrpěla v důsledku svého dosud sice neuznaného pracovního úrazu ze dne 30. 6. 2023, poslední den své pracovní činnosti pro dřívějšího zaměstnavatele, a to tak, že při převážení pacienta upadla na koleno v důsledku nezajištěné přírodní šňůry lehátka pacienta, není dosud ukončena, neboť její odborný lékař chirurgického oddělení Nemocnice Karviná – Ráj, u něhož se léčí, jí sdělil, že pro úspěšné ukončení léčby je potřeba provést ještě další vyšetření a nejspíš také další chirurgický zákrok provedený formou operačního zákroku. Proto nesouhlasila s rozhodnutím lékaře posudkové služby, který ukončil dočasnou pracovní neschopnost a dovodil, že je práce schopna. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že na tomto faktu nemůže změnit nic ani stanovisko žalované, že byla ke dni 10. 1. 2024 schopna plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Má za to, že léčba jejího zranění sice možná umožňuje komplikovanou chůzi, tedy, že je schopna dostavit se na úřad práce, ale v důsledku svého zdravotního stavu, který je neustále od 3. 7. 2023 dosud, ovlivněn neukončenou léčbou jejího pracovního úrazu ze dne 30. 6. 2023, není schopna jakkoliv se zapojit do případných rekvalifikačních procesů, není schopna se zúčastnit pohovoru s novým zaměstnavatelem apod. Rozhodnutí lékaře posudkové služby hodnotí jako diskriminační a výrazně ji omezující při realizaci práva na zaměstnání, a to i při její případné registraci na úřadu práce. I nadále se cítí být výrazným způsobem zdravotně omezena, a to v důsledku dosud nedoléčeného pracovního úrazu, přičemž závěr žalované, že je schopna plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, považuje za nezákonný a nesprávný.
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a poznamenala, že žalobkyni byla vystavena ošetřujícím lékařem nová dočasná pracovní neschopnost, po ukončení dočasné pracovní neschopnosti dnem 18. 2. 2023 lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, a to ode dne 19. 12. 2023 pro stejnou diagnózu. Podle § 57 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění, ošetřující lékař, který rozhodl o vzniku dočasné pracovní neschopnosti a tato neschopnost byla ukončena rozhodnutím orgánu nemocenského pojištění (§ 75), může rozhodnout o vzniku dočasné pracovní neschopnosti téhož pojištěnce v období 7 dnů po ukončení předchozí dočasné pracovní neschopnosti rozhodnutím tohoto orgánu pro stejnou nebo obdobnou nemoc, s výjimkou akutního vzplanutí téže nemoci, pouze s předchozím souhlasem tohoto orgánu uděleným na základě žádosti ošetřujícího lékaře. Ošetřující lékař žádal o udělení souhlasu písemnou formou dne 4. 1. 2024. Lékařem IPZS byla žádost zamítnuta pro nedostatečné odůvodnění, jelikož odborný nález neobsahoval objektivní nález na koleno, jen doporučení pokračování rehabilitace. Skutečnost, že lékařem IPZS byla dočasná pracovní neschopnost ukončena ke dni 10. 1. 2024, žalovaná vyhodnotila tak, že lékař IPZS tímto zhojil chybějící souhlas nárokovaný ust. § 57 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění, žalovaná tak o odvolání standardně rozhodla. Žalobkyně dále uvedla, že v případě, že by soud, s ohledem na soudní judikaturu, která shledává i řízení, která jsou vyloučena ze soudního přezkumu, za určitých okolností přezkoumatelná s ohledem na jejich soulad s ústavním pořádkem, dospěl k závěru, že je v daném případě na místě věc posoudit meritorně, nechť žalobu pro nedůvodnost zamítne.

4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobkyně poznamenala, že přes 20 let pracovala jako ošetřovatelka ve zdravotnictví. Její pracovní poměr skončil 30. 6. 2023 a v tento den, poslední den zaměstnání utrpěla pracovní úraz a na následky tohoto pracovního úrazu se léčí nadále. V současné době má podstoupit třetí operaci kolene. Je vyřazena z jakéhokoli pracovního procesu. Ukončením pracovní neschopnosti se stala osobou bez jakéhokoli zabezpečení, závislá pouze na dávkách státní sociální podpory. Je přesvědčena, že ke dni ukončení pracovní neschopnosti, nebyla schopna v důsledku onemocnění a léčení pracovního úrazu, zastávat povinnosti uchazeče o zaměstnání. Byla velmi omezena pohybově, nebyla schopna osobně navštívit úřad práce. Uvedla, že u Okresního soudu v Karviné v souvislosti s předmětným pracovním úrazem vede soudní spor. Domáhá se toho, aby úraz byl uznán jako úraz pracovní.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Krajský soud předně odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 247/2018-27 poznamenává, že rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti není vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 158 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 10. 1. 2024 proběhlo jednání na Institutu posuzování zdravotního stavu v rámci řízení o ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně podle § 75 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle záznamu o jednání č. j. LPS/2024-58-KI CSSZ byla žalobkyně tomuto jednání přítomna. Institut posuzování zdravotního stavu prostřednictvím lékaře IPZS u tohoto jednání vydal rozhodnutí č. 10311249-2312190014 o ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně vzniklé dnem 19. 12. 2023, a to ke dni 10. 1. 2024. Záznam o jednání obsahuje posudkový závěr, že jsou důvody pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně. Posudkový závěr obsahuje strohé odůvodnění, že zdravotní stav pojištěnce umožňuje plnit povinnosti uchazeč o zaměstnání. Žalobkyně dne 15. 1. 2024 podala odvolání, které doplnila 18. 1. 2024. V něm vyslovila nesouhlas s ukončením dočasné pracovní neschopnosti. Žádala o prošetření a vysvětlení, proč jí byla dočasná pracovní neschopnost zrušena. Sdělila, že momentálně není práce schopná, jelikož je stále v léčení, nemá ukončený bodový stav úrazu a rehabilitace. Konstatovala, že je nadále práce neschopná v důsledku úrazu kolene, její ošetřující odborný lékař z chirurgické ambulance MUDr. R. opětovně rozhodl o dočasné pracovní neschopnosti dne 19. 12. 2023 s tím, že jako důvod uvedl opět úraz, který utrpěla dne 30. 6. 2023. Uvedený lékař, s nímž opětovně předmětnou záležitost projednávala, jí sdělil, že nerozumí stanovisku OSSZ s tím, že je dle jeho názoru stále práce neschopná. Na této skutečnosti nemění nic ani to, že je v současné době evidována jako uchazečka o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, neboť i pro případné nové zaměstnání je stále v pracovní neschopnosti pro dosud nedoléčené následky pracovního úrazu ze dne 30. 6. 2023. Navrhla, aby byl její zdravotní stav přezkoumán a bylo rozhodnuto o pokračování pracovní neschopnosti ze dne 3. 7. 2023.
8. Ze správního spisu se dále podává, že lékař Institutu posuzování zdravotního stavu odvolání žalobkyně sám nevyhověl a postoupil spis odvolacímu orgánu. Ze spisu plyne, že žalobkyně byla uznána dočasně práce neschopnou od 3. 7. 2023 do 18. 12. 2023 a dále od 19. 12. 2023 do 10. 1. 2024, přičemž navazující dočasná pracovní neschopnost od 19. 12. 2023 do 10. 1.

2024 byla pokračováním předchozí dočasné pracovní neschopnosti. Od 19. 1. 2023 do 30. 6. 2023 byla žalobkyně v pracovním poměru u zaměstnavatele Karvinská hornická nemocnice, a. s. Ze spisu dále plyne, že při novém posouzení zdravotního stavu o dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně posoudil její zdravotní stav lékař IPZS pro námitkové a odvolací řízení. V jeho posudkovém závěru je uvedeno, že jsou důvody pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti a stručné odůvodnění: zdravotní stav pojištěnce umožňuje plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Dočasná pracovní neschopnost končí dnem 10. 1. 2024, pracovní schopnost nastane dnem 11. 1. 2024. V posudkovém zhodnocení, které obsahuje výčet podkladové dokumentace a zjištění z lékařských nálezů se konstatuje, že u žalobkyně se jednalo o gonartrózu II. stupně vpravo, stav po ASC pravého kolena dne 7. 8. 2023, distorze pravého kolena 30. 6. 2023 v anamnéze. Dle posudkového lékaře z doložené dokumentace vyplývá, že jde u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stav po distorzi artrotického pravého kolena, nyní již chronické zdravotní postižení s dostatečným odstupem po ASC operaci, u pacientky bez pracovního poměru. Určení bodového hodnocení úrazu ani pokračující rehabilitace nejsou důvodem trvání dočasné pracovní neschopnosti pro uchazeče o zaměstnání. Nejde o stav odůvodňující další trvání dočasné pracovní neschopnosti ani o důvod vystavit novou dočasnou pracovní neschopnost lékařem IPZS, oddělení LPS pro okres Karviná. Posudkový lékař konstatoval, že u posudkového jednání 18. 12. 2023 žalobkyně byla vyšetřena: pravé koleno s lehkým otokem, bez náplně, hybnost S 0-0-110-120. Byla shledána schopnost plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a dočasná pracovní neschopnost byla ukončena rozhodnutím od 19. 12. 2023. Dne 19. 12. 2023 byla vystavena ortopédem nová dočasná pracovní neschopnost od 19. 12. 2023, tj. pokračující, a ta byla ukončena rozhodnutím posudkového lékaře 10. 1. 2024. Lékař v námitkovém řízení vyjádřil souhlas s ukončením dočasné pracovní neschopnosti lékařem IPZS, oddělení LPS pro okres Karviná.

9. Podle ust. § 55 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, dočasnou pracovní neschopností se rozumí stav, který pro poruchu zdraví nebo jiné v tomto zákoně uvedené důvody neumožňuje pojištěnci a) vykonávat dosavadní pojištěnou činnost a trvá-li porucha zdraví déle než 180 kalendářních dní, i jinou než dosavadní pojištěnou činnost, b) plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání podle zvláštního právního předpisu (dále jen „povinnost uchazeče o zaměstnání“), vznikla-li dočasná pracovní neschopnost v ochranné lhůtě nebo trvá-li dočasná pracovní neschopnost po skončení dosavadní pojištěné činnosti, a to i když pojištěnec není uchazečem o zaměstnání.
10. Podle ust. § 59 odst. 1 písm. i) téhož zákona, ošetřující lékař rozhodne o ukončení dočasné pracovní neschopnosti pojištěnce, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav umožňuje plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, vznikla-li dočasná pracovní neschopnost v ochranné lhůtě nebo trvá-li dočasná pracovní neschopnost po skončení dosavadní pojištěné činnosti, a to i když pojištěnec není uchazečem o zaměstnání.
11. Podle ust. § 75 odst. 1 téhož zákona, zjistí-li orgán nemocenského pojištění, že jsou důvody pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti, rozhodne o jejím ukončení, pokud ji neukončil ošetřující lékař, a to na předepsaném tiskopise.
12. Podle ust. § 53 odst. 1 citovaného zákona, posuzování zdravotního stavu pojištěnců a dalších osob pro účely pojištění zahrnuje posuzování a) dočasné pracovní neschopnosti, b) pracovní schopnosti po uplynutí podpůrní doby, c) zdravotního stavu pro účely poskytování peněžitě

pomoci v mateřství, otcovské, ošetrovného, dlouhodobého ošetrovného a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství.

13. Podle ust. § 53 odst. 2 písm. a) téhož zákona posuzování zdravotního stavu podle odstavce 1 písm. a) a c) provádí ošetřující lékař (§ 54), popř. ve stanovených případech (§ 75) příslušné orgány nemocenského pojištění svými lékaři.
14. Posouzení dočasné pracovní neschopnosti pojištěnce je otázkou odbornou – medicínskou, neboť jeho součástí je posouzení zdravotního stavu pojištěnce. Rozhodující správní orgán si o ní nemůže učinit úsudek sám. Je nezbytné vycházet z posouzení zdravotního stavu provedeného lékařem orgánu nemocenského pojištění, jak plyne z výše citované právní úpravy zákona o nemocenském pojištění. Z obsahu žalobních námitek plyne, že jedinou spornou otázkou je, zda posouzení provedené lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu ob stojí jako náležitý podklad pro rozhodnutí žalované. Soud poznamenává, že orgány nemocenského pojištění jsou povinny respektovat a vycházet pouze z posudků, které vyhovují požadavkům úplnosti a přesvědčivosti. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že úkolem správního soudu není nahrazovat činnost orgánů nemocenského pojištění a jejich lékařských posudkových služeb, ale přezkoumat závěry žalované a zákonnost správních rozhodnutí ve věci. V dané věci si žalovaná před rozhodnutím vyžádala vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění – lékaře IPZS II. instance. Toto vyjádření ze dne 31. 1. 2024 nelze dle názoru soudu považovat za celistvé, úplné a přesvědčivé. Posouzení sice obsahuje výčet podkladů, z nichž lékař vycházel, ovšem jak tyto podklady hodnotil z jeho posouzení seznat nelze. Schází tedy podrobné odůvodnění posouzení zdravotního stavu žalobkyně a odůvodnění závěru o ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně dnem 10. 1. 2024, čili závěru o obnovení její pracovní schopnosti dnem 11. 1. 2024. Posudek obsahuje pouhé strohé konstatování v jedné větě, že zdravotní stav umožňuje žalobkyni plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Žalobkyně přitom v odvolání popisovala průběh léčby a své zdravotní obtíže, odkazovala na konkrétní lékařské nálezy, zejména pak na nálezy svého ošetřujícího lékaře z chirurgické ambulance NsP Karviná – Ráj, k němuž pravidelně dochází na kontroly. Odborné lékařské posouzení obsažené v předmětném vyjádření lékaře IPZS II. instance v záznamu o jednání ze dne 31. 1. 2024 na vyjádření a připomínky žalobkyně k jejímu zdravotnímu stavu nereaguje. Soud uzavírá, že žalovaná vycházela z odborného lékařského posouzení, které je naprosto nedostatečné, neboť jej nelze považovat za celistvé, úplné a přesvědčivé a rozhodla tak na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Co se týká důkazního návrhu žalobkyně o doplnění důkazů znaleckým posudkem, jak se toho žalobkyně domáhala v žalobě, soud tento důkaz neprovedl, neboť žádný právní předpis soudu nepředepisuje vyžádat si pro účely soudního přezkumu rozhodnutí ve věcech nemocenského pojištění, na rozdíl od věci důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), vlastní posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, resp. neschopnosti žalobkyně.
15. Soud žalobou napadené rozhodnutí žalované zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a), b) dílem pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a dílem z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. soud věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána výše uvedenými závěry soudu. V dalším řízení je třeba, aby posouzení zdravotního stavu lékařem IPZS obsahovalo hodnocení podkladů, z nichž lékař vychází, v posudkovém zhodnocení je lékař IPZS povinen svůj závěr náležitě a přesvědčivě odůvodnit tak, aby posudek splňoval požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni, která měla ve věci zcela úspěch na nákladech řízení částku 9 280,70 Kč, k rukám jejího zástupce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za dva úkony právní pomoci po 1 000 Kč, podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, neboť uvedené dva úkony právní pomoci, tj. příprava a převzetí zastoupení a sepsání žaloby, byly provedeny ještě před novelizací předmětné vyhlášky, vyhláškou č. 258/2024, která nabyla účinnosti až dnem 1. 1. 2025. K uvedeným dvěma úkonům právní pomoci náleží také dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2024. Náklady řízení dále sestávají z odměny za jeden úkon právní pomoci ve výši 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025 a jeden režijní paušál ve výši 450 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, přičemž se jedná o odměnu za zastoupení žalobkyně u jednání soudu dne 22. 4. 2025. K celkovým nákladům za právní zastoupení žalobkyně ve výši 7 670 Kč je nutno připočítat i 21 % DPH, tj. částku 1 610,70 Kč, neboť zástupce žalobkyně je plátcem této daně. Celkové náklady řízení tak činí celkem 9 280,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.04.2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně